

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 16.01.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите.

Констатује се да су приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић.

Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић, Наташа Кандић.

Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић, Нишавић Милорад, Петковић Зоран, Папић Рамиз, Петковић Мирослав.

Браниоци оптужених адв. Мирјана Несторовић, Ненад Војиновић, Палибрк Драган.

Нису приступили адвокати Вељко Ђурђић, Татомир Лековић и Милан Бирман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко мења Вељка?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Судија ја, мислим да нисте констатовали да сам ја приступио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Вас нисам констатовала.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да, нешто ме прескачете.

Адв. Горан Фолић.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Ја се нисам дислоцирао као колега. Јављам се и за колегу Бирмана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Уместо адв. Вељка Ђурђић, адв. Горан Фолић уз сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ненад Јовановић да ли је сагласан?

Уз сагласност опт. Јовановић Ненада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће мењати колегу Лековића?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Звао ме колега Лековић јутрос па ме замолио да га мењам.

У наставку главног претреса браниоца опт.Нишавић Милорада, адв. Татомира Лековића мењаће адв.Палибрк Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни?

А уз сагласност оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милана Бирмана?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Исто судија ја, ја ћу мењати.

Уместо браниоца адв. Бирман Милана, јавља се адв.Горан Фолић уз сагласност Петковић Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сведоци?

Није присутан ни Владица Васиљковић адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га мења?

Уместо браниоца опт.Чукарић Слађана у наставку главног претреса браниће адв. Мирјана Несторовић, уз сагласност оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци Јовановић Славомир, Танасковић Станија присутни?

Присутни су и сведоци Танасковић Станија и Јовановић Славомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би вас молила само да сачекате овде на ходнику.

Није присутан сведок Јаблан Шапић.

Из извештаја Службе за откривање ратних злочина од 11.01.2008. године, обавештени смо да није радник министарства и да према расположивим сазнањима тренутно живи на непознатој адреси у Сједињеним Америчким Државама у граду Чикагу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Танасковић Станија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Танасковић Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Станија Танасковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте од оца?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Танаска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Педагог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: У Центру за социјални рад, Одељење Сопот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше боравиште је где?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: У Младеновцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Средска, општина Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: 1952., 27. јануар `52.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би својим одговорима изложили себе или неког Вашег блиског сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Прочитајте молим Вас текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Где, овде. А да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глас.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут и заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани код истражног судије, да ли остајете у свему при овом исказу који сте дали?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да.

У свему остаје код исказа код истражног судије од 27.12.2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `99. године, марта месеца где се налазите?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: У Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим пословима?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: На пословима директора Центра за социјални рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Центар за социјални рад налази, у близини ког објекта у Сувој Реци?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па сад, најближи објекат ту, ту је негде на средини пута општине, значи полиција, општина, па доле је Дом здравља, негде да је ближе Дому здравља него овом горњем делу кад се улази из Приштине према Призрену. Значи ближе Дому здравља доле, то је објекат ето тако, и школа средња и основна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала гимназија?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Молим, Средња техничка школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Средња техничка школа?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: То је некада била гимназија, па техничка школа и тако. Значи више би се могло рећи да је ближе средњој школи и основној које су једна поред друге, него овим објектима општини и станици полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците од времена када је објављено бомбардовањер, 24. марта '99. године, да ли Ви имате неке обавезе? Који су Ваши послови?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Ја сам сад тачно се не могу сетити датума, али била позвана и ангажована у општини, при штабу Цивилне заштите ја мислим. Била сам и била сам задужена са униформом као особа која би радила на помоћи и збрињавању становништва, значи више сектор Цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у том штабу Цивилне заштите?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Мислите имена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли се сећате ко је све чинио тај штаб? Ко је штаб чинио?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па био је председник општине, председник извршног одбора, мислим да су били директори фабрике «Балкан белта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ваше седиште тачно било?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ваше седиште тачно било? Седиште ваше где је било?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Центра за социјални рад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не за Социјални, него говоримо о штабу за Цивилну заштиту?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: У општини, међутим у почетку значи то је било у општини и онда се два, три пута мењала локација зависи, онда је било у близини Дома здравља доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у почетку значи, у почетку кад је објављено бомбардовање били сте кажете у општини?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Ја мислим да је кратко време било у општини, па после је доле некадашња зграда стара комитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да ли можете да нам испричате, значи од објављивања бомбардовања вероватно да памтите тај датум кад је то било, шта сте Ви радили конкретно? Шта сте Ви радили у штабу?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Ја сам у штабу више радила на пословима, на самом почетку дежурала поред телефона, била ту у једној канцеларији и најчешће из штаба из Призрена, телефоном нам јаве да обавестимо особу да се да сигнал за ваздушну опасност. Најчешће сам се јављала на телефон и давала информације потребне, да ли се налази председник или неко ту или тако нешто написала ако ми се да неко задужење. То је за почетак, онда касније сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За почетак, да ли би то могло да негде сместимо тако да је то било прве недеље? Прве недеље да ли сте ту били?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Ја мислим да прве недеље нисам сигурна да нисам одмах била ангажована, можда касније, да није била прва недеља, можда после једно десетак дана, али кажем нисам сигурна да је била баш прва недеља. Чини ми се да нисам одмах позвана и да сам можда 5-6 дана или недељу дана после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А те прве недеље, ако нисте били 3-4 дана како сте рекли код истражног судије?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па прва 3-4 дана сви смо били у неком хаосу, нисмо знали ни где ни шта, ни коме да се обратимо. Ми смо углавном ту у комшилуку, ја сам одлазила до мог центра где сам радила међутим тамо је већ био смештен штаб неки други, војни, тако да и ту нисам могла и онда сам се јављала, одлазила ја до општине, јављала се да би ме касније позвали и укључили да сам ја као директор центра у некој обавези да будем у том штабу Цивилне заштите и да радим на помоћи и збрињавању становништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците то у Центру за социјални рад, кажете био је неки војни штаб, је ли знате ко је био у тој згради?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па био је штаб, али стварно не знам који. Војни јесте, али не знам, верујте да не знам ни како се звао тај штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био са Вама тих дана у просторији, Ви кажете били сте јављали сте се на телефон, ко је са Вама био ту, да ли сте сами били или је још неко био?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Ту је ја мислим главни био Станисављевић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па вероватно је он командант или главни, особа главна која је била за ту област за збрињавање становништва за рад са нама, ја сам од њих и добила позив да се јавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да је онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи конкретно за Вашу просторију, не морате да размишљате о другим именима, него конкретно у Вашој просторији ко је био?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да је био ту Нишавић Милован, да је сад имена не могу да се сетим, на вези су радили тамо где је касније била и Сања Ђорђевић и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то било касније?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па мислим касније су позивани, после мене је и та девојка сад је можда и удата, дошла, па било је 4-5 стварно не знам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците какву униформу сте имали?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Плаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаву униформу?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да и капу, тевет плаву униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Бобан Вуксановић?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он у то време био?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Доктор је био у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био при ТО, Народној одбрани, да ли знате?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не, код нас није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Вас није био?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана, значи од објављивања бомбардовања, кажете три, четири дана нисте се ни снашли и све, да ли се нешто необично дешавало у Сувој Реци, да ли сте приметили?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па све је било необично, кад је пуцано са свих страна, кад ми стварно нисмо знали где, коме, како, шта, свако је у неком хаосу, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се пуцало?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Пуцало се одозго, лево, десно, са свих страна, шта да Вам кажем да чини ми се да су сигнали за ваздушну опасност били код нас можда на сат времена, на пола сата или задњих дана, добро Ви ме питате за почетак, али задњих дана већ нисмо, није ни било ваздушне опасности јер се нон стоп и дању и ноћу бомбардовало, свега је било ја мислим да се тамо и испробала сва та техника ратна и војна која је постојала од тих неких висећих, светлећих лопти и да не причам шта и неких термо визуелних бомби које се мислим иако је то удаљено од Суве Реке, али се то и чуло и видело и у Сувој Реци, да не причам тако да је једна паника била у становништву међу свима нама, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у самом граду Сувој Реци било пуцњаве првих дана?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самом граду, не около како облашњавате да се пуцало?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: У граду, не сећам се, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви становали?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Ја сам становала код Дома здравља, близу школе, значи то је тај круг Техничка, средња школа, Дом здравља, Основна школа, фабрика «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците да ли сте виђали униформисана лица тих дана?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Униформисана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Мислите на полицију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште униформе, кога сте виђали, да ли сте виђали полицију, војску?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Полиција, војска, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролазила је, била је ту је ли тако?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је где био смештен? Рецимо у том Средњошколском центру ко је био ту стациониран?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па ја мислим да војска је ту била у школи, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је винарија, винарски подрум «Метохија вино»?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Подрум, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је ту било некога, обезбеђења, да ли је било полиције?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: То је преко пута општине, не знам, ја сам ту једно време радила, била, тај штаб је био и у општини тако да нисам. Нисмо излазили, ја тако дођем, онда посао кућа, није било ту шетње, није било. Два, три пута се десило мени да сам била на тротоару када је из хеликоптера пуцано на тротоар да сам ја морала да се склањам по улазима и улазима и у кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то време почетка бомбардовања је?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не, то је било средином бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам за овај први временски период?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: За почетак, уреду, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кад одете до стана Вашег, је ли тако, то је у близини било све и Ваше радно место и стан?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, е онда ми реците?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Мој стан је на другом крају Суве Реке, а штаб је био сасвим на другом крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад морате да дођете до стана, је ли тако?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да, да, колима сам долазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима сте долазили?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте имали прилике да видите да ли је било неких паљевина, да ли сте видели неки дим или нешто тих дана?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па било је паљевина, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Било је, види се дим и на периферији и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли у граду било?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: И у близини, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас за град, да ли сте видели и где у ком делу сте видели?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па иза мог стана, јер то су приватне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па ја мислим да су албанске куће биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли разговарали откуд сад?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дим, откуд горе те куће албанске?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: С ким, с ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па између себе, радили сте овде, били сте у том штабу?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа није говорио?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не, нико ништа, у штабу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули уопште за страдање породице Бериша?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Чула сам кад сам овде дошла преко средстава информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо док сте били ништа нисте чули?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми је ли знате ко је радио на бензинској пумпи, пошто кажете да сте возили кола вероватно сте морали и бензин да наточите, да ли знате ко је био на бензинској пумпи?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Кад, за време бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Мислим да је радио дечко Слави, да је радио једно време Зоран Петковић, можда сад нисам сигурна стварно код Зорана, за Славија знам да је радио само који период је било не знам, а пре тога мислите пре, пре њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, пре тога ко је.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Мислим да је човек кога ја знам раније, Сува Река је мало место, ми се сви и знамо, мислим да је Бериша а имена се не сећам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се имена?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се имена?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не сећам се имена, само знам да је из те фамилије Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Знам да је његов брат становао у мојој згради где ја и једно време је радио са мном заједно у школи и по том основу знам да је радио на пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се са њим догодило?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је Бериша био на пумпи, пре како Ви кажета Славог?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па био је, био је у почетку а колико дана не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се коментарисало уопште зашто више он није на пумпи него је сад неко други на бензинској пумпи?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Можда се коментарисало, али преда мном не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вама не?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Можда се помислило да је негде и отишао или тако нешто, не знам, али преда мном није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До кад је брат овога Берише што је радио на пумпи за кога ми знамо да се звао Јашар.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Јашар да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До кад је он становао, значи питам за брата до кад је брат становао у Вашој згради?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Његов брат је становао па ја мислим зграда у којој ја станујем, сам ја становала више не станујем, некако почетком прве недеље рата тог бомбардовања одједном масовно су напустили. Ја њега и нисам можда и пре тога виђала, брата његовог нисам виђала, породица је ту била, међутим породица Бериша осим тих станова, они имају и куће ван стамбених зграда, па се претпоставља можда да су тамо отишли, а те куће су углавном или иза општине или иза полиције, у том делу, па тако да ја мислим да почетак бомбардовања ја њега нисам ту видела, породицу можда и јесам али стварно нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било са породицом ако је он, ако њега нисте видели шта је са његовом породицом.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па можда су отишли овамо где имају ту породичну кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Почели сте исказ са тим да су сви нешто отишли?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, јесу сви отишли из Суве Реке или су сви отишли у те куће?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Отишли су негде, али ја не знам где су отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви видели неке колоне које су одлазиле или су они кришом отишли да Ви не видите?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Видела сам ја комшије моје из улаза кад су отишли, поздравили се са мном и ништа ми нису рекли, само су се поздравили јер сам ја имала коректне односе са људима у мојој згради и никаквих проблема нисам имала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта су рекли где иду?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Ништа ми нису рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су носили са собом?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Ништа торбе, основне ствари. Знате шта, често пре ових догађаја дешавало се да викендима од једном испразни се Сува Река и масовно албанско становништво оде негде, ми смо били у некој панци. То је `98. године се дешавало, бојали смо се шта се припрема и одједном оду и никога нема у Сувој Реци или понегде нека ако ради продавница или тако нешто, онда остану и после неколико

дана врате се тамо. Тако да сам ја мислила да су опет негде тако отишли и да ће се вратити. То се дешавало два, три пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу и тог претходних пута носили ствари или?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Само тако тим торбама, није ни сада било нешто много да су ствари носили, као и кад су одлазили и кад год би ја питала па где ћете комшије, па ту ми куће имају обично на селу и тако нешто тако да сам ја претпоставила вероватно да су отишли и да ће се вратити поново, јер у мом улазу у мојој згради стварно са комшијама сам имала коректне односе, углавном и са становницима у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И само још једно питање, да ли је кажете да овога брата нисте видели пре почетка бомбардовања?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Нисам, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А породица је била ту његова?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Повремено је била ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па да ли Вас је неко из те породице питао везано нешто за Јашара, шта се десило?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Ја нисам њих виђала уопште после, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Јер могу још и да Вам објасним, односи релација Срби-Албанци, од '90. и неке године толико су захлађени да ја сам радила тад у школи, ми смо јако лепо комуницирали и сарађивали у свему да би после једног годишњег одмора мог, да ли је то било '91-2. не знам тачно годину али било је после '90. да су једноставно 20. августа ми се јављамо на посао, нико није хтео добар дан нама да каже Србима, комплет колеге Албанци су престали да комуницирају са нама. Они су комуницирали али да их неко други не види, по неком диктату су они то тако и престали, и комшије су исто радили они су у улазу, у згради све ОК али испред зграде нису смели добар дан да нам кажу, тако да је тај колега за кога Ви мене питате и његову породицу, они нису контактирали са мном, јер нису смели. То је био један диктат мислим ево питајте кога хоћете да се то тако дешавало да једноставно неко, њима је наређено и они су једноставно пресатали. Ја сам их питала, нико није хтео одговор да ми да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било, кад је почело ово бомбардовање, да ли је било паљевина, запаљених кућа у Сувој Реци? Да ли је било запаљених кућа неких?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Било је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је палио?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па не знам, али видела сам ја да је било дима.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У ком правцу, на ком делу?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Било је иза моје зграде, то су приватне куће у оном делу значи од Дома здравља па тамо према једној шумици, не знам сад како да вам објасним.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Рештани и тамо према, пут за Рештане?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: А тамо не знам тај део, то није.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли било неке пљачке?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли знате пре бомбардовања, 22. марта да је погинуо неки Србин тамо у Сувој Реци?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Много Срба.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Погинуло је много и киндаповано.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, али тад 22. марта да је погинуо у радњи некој, продавници?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Јесте.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате како се зове?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Лазић.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било после тога погибије Албанаца, после тог догађаја?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Одмах после тог догађаја?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, да ли то знате?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Било је само ја не знам датумски то, знам да је један Албанац у трафици убијен, а да ли је то после или пре, стварно не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли Вам познато да је полиција у неком издвојеном одељењу давала неке картоне зелене или било, којим се гарантовало становање у Сувој Реци?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Први пут то чујем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте нешто знали о прикупљању лешева у Сувој Реци?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Мислите лешева убијених Срба.

НАТАША КАНДИЋ: Па убијених људи?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Људи, па знате шта ја сад не знам тачно о прикупљању, само знам јер станујем у близини Дома здравља и да кад год чујемо сирену ми онда појуримо и потрчимо и питамо сад ту

је било убијених полицајаца, војника, Срба, вероватно и Албанаца је било и да је то обавезно било ту испред Дома здравља, знам по том основу да су ту убијени.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли познајете Спиру Костића?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Спиру Крстића?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Познајем, па Сува Река је мало место, ми се сви знамо.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли он био у Цивилној заштити?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Био је у Цивилној заштити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ближе микрофону, молим Вас.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Извините. Био је у Цивилној заштити, ја мислим да је он касније и позван можда није на старту, можда и касније, сад не знам тачно стварно датум кад је.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је био његов задатак?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Он је овде сведочио па је рекао исто што и Ви да му је шеф био Зоран Станисављевић, и да га је он позвао и да му је дао задатак и одредио га за групу за прикупљање лешева у граду и да је он значи долазио, то што и Ви кажете исто у штаб Цивилне заштите, јесте Ви виђали Спиру Крстића?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Јесам виђала у општини, ту видимо се, сретнемо се, попричамо мало. Он има свој задатак, ја мој задатак и ја знам за шта сам ја била задужена, шта сам радила, касније и помагала у Црвеном крсту око помоћи становништву без обзира које је становништво било, ту није било никакве поделе, а где је Спира ишао и коме је полагао рачуне, стварно ја не знам шта је он радио.

НАТАША КАНДИЋ: А колико је та Цивилна заштита и тај штаб колико је просторија имао?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па знате, па ја сам вам рекла на почетку промењена је локација зато што, због тог бомбардовања, често се гађао један крај. На пример у близини мог стана, на 100-200 метара су две бомбе пале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све касније.

НАТАША КАНДИЋ: Добро али не говоримо о приватном стану, него говоримо о овим службеним просторијама, рекли сте ја сам разумела да је то једна просторија, па ми реците кад дође Спира, кад он подноси извештај или кад га позове ваш шеф тај Зоран Станисављевић, па кад му каже ти си вођа групе за прикупљање тела па ко је, он нам је овде рекао да је добио носила, јел сте Ви то видели?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не, нисам. Да Вам кажем мени је, то је била једна просторија. У тој просторији то је у подруму било, у тој просторији значи има један део где је прије био центар везе, касније значи у почетку ја Спиру нисам видела. Спира је касније ангажован, али ја сам касније.

НАТАША КАНДИЋ: Спира нам је рекао да је на дан када се то догодило у Занатском центру позван, дошао у општину, дошао у тај штаб и да му је ту.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Ја стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: И да му је ту Зоран Станисављевић.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Ја сам касније добила канцеларију на спрату и имала канцеларију на спрату и ту сам радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према већу молим Вас, према Већу и ближе микрофону. Е тако.

НАТАША КАНДИЋ: Само подсећам овде шта је тај сведок рекао, а било је још сведока који кажу да тог дана, значи тог дана када Спира каже да је дошао, да га је позвао Зоран Станисављевић, одредио га за вођу групе, дао му носила, да је када се то догађало да су људи као Милован Нишавић, да су били на улици ту испред општине, значи преко, испред Занатског центра.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Нисам разумела питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић она не зна првих тих дана, уопште нису се ни снашли не зна где се налазила малтене.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само хоћу да питам да ли се, да ли зна нешто о томе да су неки људи сишли испред општине и да су коментарисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

НАТАША КАНДИЋ: Ето тог 26. зато што имамо сведоке који кажу да су се вратили и да су после коментарисали да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате шта је било 26.?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да су рекли Јашар је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас то смо све овде слушали од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули шта је она у свом излагању шта је изјавила. Рекла је нису се снашли прва 3-4 дана ни она не зна ни где су били ни шта.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не, па стварно не знам, ја нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познајете некога из породице Бериша?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: То је велика фамилија, познајем сигурно, јер сам са некима и радила, рекла сам да је колега био.

НАТАША КАНДИЋ: Осим њега, да ли знате још некога?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да, да, познајем, познајем Седата Беришу, познавала сам.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Он је радио у школи, тад смо заједно радили у школи. Његову браћу познајем.

НАТАША КАНДИЋ: Коју?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па, њих је четворо, петоро, Бујар, верујте сад прошло је време, да не могу да се сетим имена, али Неџмедин или.

НАТАША КАНДИЋ: Тако је, тако је. Је ли знате шта се са њима догодило?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Чула сам, рекла сам, питала је госпођа судија, чула сам преко средстава информисања кад сам дошла кад сам избегла из Суве Реке да се десило то што се десило са том фамилијом Бериша.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте дошли?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Одмах кад сте дошли?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да, то сам сазнала кад сам дошла.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само како да Вас питам да можда покушате да се сетите је ли кад Зоран Станисављевић нам је овде рекао да је он сазнао пре него што је напустио Суву Реку, да је.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Што је Зоран сазнао, али ја нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Није било неког разговора?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте током тог периода имали контакт са неким из породице Бериша?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци питања да ли имате?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: (Бранилац Петковић Мирослава) Нека нам само сведок каже, пошто је живела у Сувој Реци, да ли је било безбедно кретати се Сувом Реком?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Није.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А да ли сте смели да зађете у споредне улице осим главне у Сувој Реци?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Ја сам два или три пута, јер Центар за социјални рад где се налази због документације око исплате личних доходака, морала сам да дођем и тако у пратњи та улица је била онако мало ван те улице, али није било безбедно, није ми било свеједно кад сам долазила.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А шта би Вам се десило кад би зашли у ту улицу?
СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па откуд знам, чуло се касније, било је тих повлачења неких група тако да се обично ноћу и чуло поврени пуцњи па тако да смо се бојали, верујте а претходна '98. година је била катастрофална, то су била стална киндаповања, убиства, у сред бела дана, тако да уопште ми најмање смо у Сувој Реци били безбедни.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Ви познајтете Зорана Петковића?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли знате где је био он ангажован?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Зоран је, пре тога не знам стварно, али касније на пумпи је мислим да је радио.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли сте га видели на пумпи?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Ја мислим да јесам.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли знате шта је имао на себи?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Не би сада знала то.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема. Оптужени?

Да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Па да изјавим, желела би да стварно се заврши овај случај онако како треба да се заврши, ако је било злочина онда нека стварно одговара, али онај ко је починио злочин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно Вас питам да ли имате уопште неко сазнање било шта везано за овај догађај?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Немам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Стварно да Вам кажем искрено да немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам.

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: И желела би да то у интересу правде буде завршено, али да одговарају и једна и друга страна, јер је било много, много злочина и на другој страни, а ја не видим од госпође Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Танасковић Ви долазите из Младеновца?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкови Ваши превоза су колико, 320,00 динара по овом нашем извештају?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 320,00 динара по овом извештају трошкови превоза су Ваши, је ли тако?

СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Вероватно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тражите трошкове?
СВЕДОК СТАНИЈА ТАНАСКОВИЋ: Да, да, па да.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 320,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо. Можете ићи.
Хоћете позвати Јовановић Славомира.
Добар дан господине Јовановићу.
СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Добар дан.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ЈОВАНОВИЋ СЛАВОМИРА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?
СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Славомир Јовановић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?
СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Богомир.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?
СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Оператер.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?
СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: На бензинској пумпи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, боравиште?
СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Боравиште у Раковици,
Миљаковачки извори 7-г.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците где сте рођени и година рођења?
СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: 1970. у Призрену.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок
дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело,

нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Прочитајте текст заклетве који се налази испред Вас, на глас.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у два наврата били саслушани код истражног судије, да ли остајете у свему при исказу који сте дали?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете је ли тако?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

Сведок упозорен, опоменут, заклет изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановућу да ли сте било шта чули везано за страдање породице Бериша? Кад Вас питам да ли сте чули мислим у то време, не сад, значи у то време кад се догодио тај догађај, да ли уопште нешто знате о томе да нам испричате.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па ја мислим да сам и тада рекао да сам негде пред крај чуо неке гласине, али да је то све било оно, тако да сам тек кад сам дошао овде из медија сазнао да је можда то било то, иначе ништа конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то пред крај? Шта пред крај?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Пре него да избегнемо, то сам мислио, тамо негде јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од објављивања бомбардовања 24. марта '99. године, где се Ви налазите?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: У једном периоду сам био ангажован при Војсци Југославије и Војно територијалном одреду Сувој Реци, а онда сам почео да радим на бензинској пумпи «Беопетрол» у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били ангажовани при територијалној одбрани, кад добијате позив, ко Вас позива, како је то било, где се јављате?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па јављали смо се при војном одсеку и са објављивањем ја мислим не знам тачно да ли је то било ја мислим првог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првог дана?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од објављивања?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Од објављивања, да смо позвани можда дан, два раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је војни одсек?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био војни одсек?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: У Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али где, која зграда, где?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Зграда Војног одсека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте добили униформу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву униформу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Униформу Војске Југославије у тадашње време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ко је био командант тог штаба?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Командант тог штаба је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалне одбране, ко је био командант Територијалне одбране?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Био је Новица, како се презива, Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Новица Јовановић?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Јовановић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Неки Манекен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био његов заменик?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам да ли је имао заменика, имало је пар људи око њега, али да ли су били заменици или шта су већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви радили при Територијалној одбрани?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Био сам возач у тој команди тако рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте возили?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па возио сам Новицу, али поред тога обављао сам и споредне значи, возио сам и неке друге, обављао сам и друге послове везано за возњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то послови првих дана, првих дана од објављивања бомбардовања?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Неке мање камиончиће и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је све била смештена Територијална одбрана?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Била је смештена у Средњој школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то ова Средња техничка школа?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Средња техничка школа да, а онда је била измештена у Центар за социјални рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је била измештена?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па не сећам се датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да се не сећате, али то да ли сте били целе недеље, 10 дана, месец дана, колико сте били?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Толико смо били сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првобитно значи питам Вас у Средњој школи, колико сте били?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, да, онда како су јављали у зависности од опасности бомбардовања онда смо се и змештали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те прве недеље, јесте били у Центру за социјални рад? Да ли можете да се сетите оквирно Вас питам те прве недеље од објављивања бомбардовања или сте нешто дуже боравили ту?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па ја мислим да јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Добро, да ли сте имали неке пунктове, да ли је по ободу града и тако, да ли сте имали, да ли сте држали ви неке пунктове, Територијална одбрана?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па нису били пунктови класично на улици, то су били знате наш посао је био обезбеђивање села и тако даље, нису то били класични пунктови, једноставно по дужини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Значи нису били на једном месту. Него је највише тих места, значи у шуми на удаљености километар, два, значи није то било једно место у пречнику од 20 квадрата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тих дана, значи од почетка бомбардовања, тих првих дана нешто дешавало необично у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па да Вам кажем што се тиче бомбардовања то је још било, био почетак, али су оне борбе које су биле и пре рата мислим настављене, пуцало се на све стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у самој Сувој Реци било неких пуцања, значи у граду, не говорим о околини него у граду, да ли Ви знате да ли је било неких борби, неких акција, неких, да ли Вам је то познато? Првих дана од објављивања бомбардовања?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам за град али околина чула се пуцњава, е сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како не знате ако сте у Сувој Реци, ако сте ту у граду, како не знате ваљда би се то чуло, ако је ту?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па Сува Река није велики град, тачно чуло би се али у самом граду ја мислим да није, али периферија горе према овим селима тамо Пећане, Рештане, већ су се чуле пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су Ваше релације биле као возача, где сте све то возили, тих првих дана? Кажете да сте возили команданта Новицу је ли тако и по потреби?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, по потреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су вам релације биле, где сте Ви то ишли, који део пута? Према Призрену, Приштини?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па свуда, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свуда?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Свуда где су биле јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим колима сте ишли?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па ишли смо неким «пежоом» и углавном неки «пежо» је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете свуда где су биле јединице, значи ишли сте у обилазак?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, да обилазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Храну носили?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Зорана Петковића знате, је ли тако?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Зоран је био при овом другом штабу, ја не знам како се тај штаб тачно звао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који би то био штаб други?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да ли је то био штаб Цивилне заштите или ја мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу Територијалне одбране није?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не, не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Цивилна заштита?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Штабови немају никакве везе један са другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато Вас питам конкретно. Да ли сте га тих дана виђали и како сте га виђали, како је изгледао?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па виђао сам га, ништа специјално повремено. Нисам га, никакве ми везе нисмо са њима имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио униформу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па не би могао одговор да дам који би био у потпуности тачан, не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то што Вам је остало у сећању, тад кад га видите, да ли је био у униформи или не?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, не знате?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је радио на бензинској пумпи тих дана?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од објављивања, значи стално базирајте се на од објављивања бомбардовања 24. марта, претпостављам да то може неки орјентир да Вам буде значи?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па знам, радио је господин Јашар. И остали радници, не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када је Јашар радио? Да ли првих тих дана?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Знам да је радио, сад ког датума је престао да ради то не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли првих дана?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао на место Јашара и да ли сте уопште нешто коментарисали шта је са њим и зашто је дошло до те смене?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам ја сам преузео од Зорана Петковића, е сад да ли је како је између текао тај процес то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би то било?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па ја сам преузео негде априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Априла?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Половином априла, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био присутан Зоран?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је присутан, питам Вас зато што овде имамо записник о примопредаји бензинске пумпе, који је сачињен 24.04.'99. године и стоји да је предају извршио Петковић Зоран и примио Јовановић Славомир, Ваш потпис постоји, али потпис Петковић Зорана не постоји?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не постоји његов потпис?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ево можете погледати.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, ово је комисија која је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: То је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чисто ако може то да Вас подсети можда Вам је у сећању да сте од њега преузели, не да ли је он присутан био, да ли знате шта је било са Петковић Зораном? Јер видите да нема потписа, потписана комисија са десне стране записника, са леве сте Ви потписали и Петковић Зорана нема?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам стварно зашто није потписао, можда да стоје чланови комисије иза њега па, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште шта је било са њим у том периоду, да ли сте чули шта се догодило?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Са ким?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Петковић Зораном, ако се уопште нешто догодило? Ми имамо овде наше податке, имамо извештаје, али чисто због Вашег сећања, чега се сећате?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Знам да је дошао, био је, била је комисија ова три члана, Милован, Костић Срђан да тачно они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По овим нашим подацима он је 21. априла ухапшен, зато Вас питам да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ухапшен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, ми са њима, ја њега знам али неки контакт нисмо имали, тако да не би могао да Вам кажем. Мене су позвали да постоји потреба значи нема никог тренутно на пумпи, питали су ме хоћеш ли да радиш, рекао сам да хоћу и то је цела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте преузели, је ли било, да ли сте имали, како сте Ви то извршили ту преузимање, јесте одмах кренули да радите на бензинској пумпи?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па да, да, класична примопредаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и како је то било радно време пошто је то ратно стање, да ли се од ујутру, да ли је то постојало једно класично радно време од ујутру, па не знам до подневних часова.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Радно време по потреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По потреби, значи није било оно свакодневно да морате да се јавите у одређено време?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам само коме, пошто то је постојала опасност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад како према потреби, ако некем затреба је ли Вас неко зове или како?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, да, имали су телефони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је ишли?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, да. Нисам био 24 сата нормално нисам био присутан, због опасности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Бобан Вуксановић, да ли га познајете, ко је био у то време?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, познајем, био је директор Дома здравља, био је у штабу где сам и ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и он у униформи?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у штабу? Да ли је био на некој руководећој функцији?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па био је, он је био командир тог позадинског, позадинске службе ја мислим тако или интендантске службе, не знам тачно. Тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га свакодневно виђали првих тих дана?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да. Да, били смо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда нешто коментарисали са њим тих првих дана да је он нешто причао да се нешто догодило, да ли сте то имали прилике да чујете тих првих дана?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Нисам стварно, он је одлазио, ишао је, он је тако, таква му је служба била поред тога што је обављао те послове при штабу он је још и радио свој део посла око Дома здравља, тако да смо често ишли за Призрен возили рањене и то смо радили, значи обављао је и те друге неке ствари не само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о Посебним јединицама полиције, да ли су били у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па било је полиције, сад тачан назив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за «Чегар», назив «Чегар», да ли се спомињао?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: «Чегар» сам чуо, сад да ли је полиција или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па чуо сам назив «Чегар», али да ли је вазано за полицију или за војску то не знам. Не знам да ли је војска у питању или је полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви знате осим ове суворечке полиције да ли је постојала још нека, да ли је било још људи са стране осим војске како кажете, да ли је било још некога?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па полиције је било, било је да које нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био у хотелу «Балкан» смештен.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Да ли знате каква су обезбеђења по граду Сувој Реци била, да ли је било обезбеђења рецимо на винарији, да ли је полиција ту била, да ли сте имали прилике да видите где је све полиција држала те неке не могу да кажем пунктове, него та обезбеђења тих објеката, да ли то знате?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Виђао сам их, али тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви тамо разумете?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, да, мислим 8 година не могу да се присетим али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о звонику, да ли је било ту полиције код цркве?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Нисам сигуран. На цркви мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звоник, звоник је био је ли тако?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да био је звоник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Да ли сте видели неке паљевине у Сувој Реци, да су гореле неке куће, да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да у Сувој Реци не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили да је дошло до исељавања тих дана?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се становништво исељавало?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, било је исељавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је ли коментаришете нешто у штабу Територијалне одбране, је ли се нешто прича, где иду ти људи, ипак се

нешто дешава у граду, је ли тако, а Ви сте ту и на неки начин у контакту сте са људима?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ништа, да они су ја мислим почетком бомбардовања ишли, првог, другог, трећег дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, да ли знате зашто, зашто је кренуло исељавање? Откуд да се исељавају, да ли је постојала нека објава, наредба или било шта? Због чега, јесте питали некога?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не, нисмо имали прилике да питамо, ми смо били одвојени. Једино што смо видели колоне људи како одлазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад први пут видите колоне? Дакле опет не питам тачно ког датума, него?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па све је везано почетком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је почетком било?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да. Сад да ли је дан после или дан пре, то је два, три дана после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте код истражног судије говорили да је било неких полицајаца из Крушевца, из Лесковца? Који су то полицајци, у којим униформама сте их видели, откуд баш знате да су из Крушевца, из Лесковца?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па знам зато што су сипали гориво па су помињали Крушевац и то, али у униформи нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где су они били смештени?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Е то не знам где су били смештени, где им је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је управна зграда «Метохија вино», управна зграда?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Управна зграда је, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тамо полиције?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: У управној згради «Метохија вино»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не бих могао да вам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, тамо нисам био никад. Мислим у својству возача нисам ишао, а ишао сам раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли сте уопште чули где је била смештена мисија ОЕБС у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Мисија ОЕБС, то пре рата мислите је ли тако 90. и неке године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ајде реците пре рата где је била?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, они су по приватним кућама колико ја знам били смештени, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је објављено бомбардовање тих дана, марта месеца `99., ајмо овако немојте до бомбардовања?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па онда није мисије више било колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком марта?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па није више било мисије колико ја знам, они су се повукли не знам да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а почетком `99. године?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Кажем вам да ли су били по приватним кућама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По албанским кућама?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли по албанским или је било и по српским?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим по албанским. По кућама не сећам се српским да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: А по неком објекту, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тих првих дана да је уопште неко страдао у Сувој Реци? Тих првих дана, било да је Србин, било да је Албанац? Уопште тих дана да ли сте чули да је неко страдао, убијен?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па од цивила не знам, али од ових у униформи, страдали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у граду?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па у граду, пар километара од града, није у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било дејстава ОВК у центру, у Сувој Реци тих дана првих?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па у самом центру није било, али било је са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ко је Репановић Радојко?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Господин Репановић је био командир полиције у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Јовановић Ненад?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Знам и њега, он је ја мислим био помоћник командира?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петковић Мирослав?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Знам и њега, он је био при полицији, али нисам сигуран, мислим да је при полицији био да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте познавали Нишавић Милорада?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Познајем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио у то време?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па и у то време и пре тога био је у Државној безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали тих дана?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ништа конкретно, у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао тих првих дана? Опишите га.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па шта је носио не знам, да ли је био у цивилу, али не знам конкретан опис како изгледа човек и шта да вам опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, низак, крупан, сув?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па онако онижи. Није баш низак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брада, бркове да ли је имао? Онижи?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па онако средње, можда као ја мало мањи, мало пунији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете у цивилу, да ли сте га виђали у униформи?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, ја мислим да је у цивилу али нисам потпуно сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих дана долазио у штаб Територијалне одбране, да ли сте имали прилике да га виђате?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, можда је и долазио, пази они су ишли, мој командант је ишао можда али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га Ви виђали?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Виђао га јесам повремено, е сад да ли је тога дана био у штабу или тих дана односно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је неко од припадника Територијалне одбране прелазио ради попуњавања људства у полицију?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Из Територијалне одбране у полицију, не сећам се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања, господине Славомире, шта сте Ви по занимању?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: По занимању сам машински техничар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Машински техничар, да ли сте војску служили, шта сте по ВС-у?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па исто возач.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Возач по ВС-у, па сте зато овамо у штабу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па највероватније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Петковић нам каже, Зоран Петковић каже да је он био возач у ТО, па је возио тамо неког «стојадина».

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па ТО, ТО у суштини не постоји Територијална одбрана, то се колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не постоји, па Ви сте у ТО, како не постоји?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, али класично Територијална одбрана не, постоји Војно територијални одред. То су различити органи, значи он је ја мислим био при том Цивилном делу, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где је зграда ТО у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па исто у Војном одсеку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па где је Војни одсек?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па иза Скупштине општине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е дакле то је код.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Два иста органа у једној згради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је код зграде Скупштине општине и суда, је ли тако? Где је у односу на ту зграду Занатски центар?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па релативно, стотинак метара мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са исте стране улице, са преке стране улице?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Са друге стране улице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са друге стране улице, са преке стране?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се Ви сећате где сте били 26. марта?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево 24. је почело бомбардовање, 24. увече то је оно што је сигурно и претпостављам да

сте Ви то ко и сви ми у овој земљи запамтили, па онда следећи дан, па наредни дан, да ли сте били у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: У Сувој Реци јесам био, није спорно, али где сам био да ли сам био у школи или на путу негде не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кажете имали сте неке јединице тамо, неке људе нису то били пунктови, него су ти људи били склоњени и тако даље, да ли имате неку представу ето возили сте команданта па као возач команданта имате прилику да чујете и више него неки обичан припадник, колико људи је било у ТО ангажовано тада, од прилике? Или које би то било снаге, јачине, чета, две чете, вод?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па не би знао број да вам то, али мислим то је податак који је доступан. Ја не знам стварно, број људи не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Битније ми је, добро не знате број људи, али шта је то формацијски онако која би то била јачина?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па јачина, па било је не знам, било је стотинак људи, било је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е где су они, да ли су, да ли је та јединица ТО да ли је она у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Пазите било је људи у Муштушту, било је људи у Речану, било је људи и у Сопини, било је људи и у Лешану, значи ако знате та места.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Значи нису тих, није тих 100 људи било на једном месту, значи било је 30 овамо, 30 онамо, 40 онамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Било је тако распоређено?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да. Формацијски тако, 10, 20, није било 100 људи на једном месту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви знате ето били сте месец дана сте били возач команданта штаба ТО, да ли Ви знате да је за тих месец дана јединица ТО имала неки оружани сукоб са ОВК? Било где Муштуште, Сопина, Сува Река, било где? Јесу имали оружани сукоб да су пожестоко поразменили ватру?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Нисам сигуран, чини ми се једном горе према Мовљану да су имали сукоб.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Репановић нам овде каже да је тог дана он био на главном путу Призрен-Приштина, дакле у Сувој Реци доле испод зграде општине чуо жестоку пуцњаву, па је помислио да је нападнута полицијска станица, било је и експлозија и сачекао да то

прође, па после када је дошао и у проласку код Занатског центра видио др Вуксановића који му каже да су се сукобили са, дакле др Бобана који му каже да су се сукобили са ОВК и ето погинулих и видео је и један леш тамо.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: О ком делу причате, нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком делу причам, ту зграда Општине, преко Занатски центар, ту био сукоб, ту види леш и Вуксановић му каже напали па био сукоб жесток.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не бих могао да потврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не бих могао да потврдим, не знам. Око тог случаја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците још само да ли су припадници Територијалне одбране били у Основној школи на Речанском путу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: У Основној школи на Речанском путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рештанском путу, знате добро сам ја рекла Хисни Бериша је рекао на Речанском путу, не мислим на Рештане, Рештански пут, него Речански пут? Према Речану да.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да није, нисам сигуран, Речански, не знам ни где је та школа па не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где је та школа?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: На Речанском путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, да ли је била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања још. Само још ово да Вас питам, да ли сте познавали Чукарић Слађана?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не. Чуо сам за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Папић Рамиза?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Њега јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете да нам кажете о њему, шта је он био у то време?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Био је полицајац при ОУП-у Сува Река, није био на никаквој функцији, био је полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште чули о надимку, да неко, да ли сте чули за надимак Јајце?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Мислим да јесам, не знам за кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Оно у жаргону, у причи, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је на Рештанском путу било припадника Територијалне одбране, ово је Речански пут, ја Вас сад питам за Рештански?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: На Рештанском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Рештанском путу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Нисам сигуран за Рештански да смо тамо држали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли постојала Средња школа на Рештанском путу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли било ту припадника Територијалне одбране?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да ту није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да није?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ту нисмо држали пункт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо имали прилике да чујемо да је било, зато Вас ја питам. Сведок овде Мухарем Шаља он каже да је било на Рештанском путу, у Средњој школи да је било припадника ТО?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ја колико знам није, ми смо били стационирани у једној школи, значи све преко тога објекте нисмо држали. Ми смо држали само ван, значи нема потребе да држимо школе и значи имали смо једно место где смо били, значи то је била Средња школа а касније Центар за социјални рад и све остало је било терен. Сад да ли је неко свраћао, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче питања да ли имате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су Вас позвали у Територијалну одбрану?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па ја мислим да сам одговорио, дан, два пре или после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то да ли је?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е то, да ли је дан, два пре или дан, два после то је нама прилично важно?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли почело бомбардовање и објављена ратна опасност, је ли се сећате то је онако што Вам је рекао судија Крстајић?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па мислим по некој логици ја мислим да је било пре, јер нико се не спрема после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е где сте се јавили и кад сте добили униформу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Јавили смо се где треба, значи на правом месту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па реците где, није то сад више? Где, где?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Зграда Војно територијалне одбране у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је зграда иза општине?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Иза Скупштине општине, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким сте разговарали тада, је ли се сећате? Ко је ту био присутан?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Командант је био Новица Јовановић, а имало је пар радника ту. Нисмо са Новицом, него радници који су то, један је био погинуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био др Бобан ту?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Нису ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не. Кад сте први пут ступили на дужност, односно кад су вам рекли, јесу вам тада први дан кад сте дошли рекли шта ћете да радите или су вам рекли само да се јавите на посао, на нову дужност?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па имао је, ја мислим да је имао датум одређен тачно кад смо се јављали, не знам датум али ја мислим да ти подаци званично могу да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја Вас питам да ли се Ви сећате?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте први дан обукли униформу и дошли сада на ново радно место?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Тачан датум не бих могао да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре бомбардовања или након што је почело бомбардовање?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам. Не бих могао да вам прецизно кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте претходно радили?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Пре?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што су Вас позвали из Територијалне одбране?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па радио сам нешто у школи, у ствари да повукао сам се, нисам био сам незапослен малте не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Били сте незапослени, па од чега сте живели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, од чега сте живели питање стварно ми је неразумљиво питање од чега сте живели?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте имали неке, нека примања супруга Ви, не знам породица?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па да, супруга ми ради, био сам са оцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, то је јако битно.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Код оца сам био да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте држите се молим Вас. Од чега је живео, да ли му је супруга радила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па битно је судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не видим, стварно не видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Битно је, постаје бесмислено кад Ви то на тај начин коментаришете.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па могу, могу да вам одговорим, имали смо и једну радњу преко пута општине, па смо то месец дана негде пре бомбардовања радили, онда више није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је та радња преко пута општине далеко од Занатског центра?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па малтене у Занатском центру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи та радња је у Занатском центру?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Испред Занатског центра, рекао сам малте не, значи није у Занатском центру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је радио 24, 25, 26. у тој радњи подред Занатског центра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Није, није радила можда месец, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас председнице већа имам приговор. Сведок је рекао живео сам од издавања радње до месец дан пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете само мало тишим тоном, молим Вас јер не могу да се надвикујем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И сад све идемо на недозвољена питања, па судија, па ја стварно ово не разумем, ово нису грешке, ја разумем може лапсус, ја сам јуче погрешно за читаву годину, али то се очигледно видело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте за читаву годину, али то је очигледно било.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: За читаву годину сам погрешно, очигледно, али овде је сведок одговорио до месец дана пре рата издавао сам, радња је била малтене је била испред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати, у праву сте, седите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И сад све време идемо овако са једним питањима која су стварно, али види се тенденциозна и недзвољена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, господине Ђурђићу, немојте на тај начин да реагујете, ја покушавам да разумем и Вашу природу, али немојте на тај начин јер джете тензију у судници, стварно мислим. Да ли Ви то на тај начин мене иницирате да Вас ја опомињем више пута и на крају да Вас казним. Па немојте молим Вас, врло сам толерантна. Наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте обилазили ту Вашу радњу да видите да није неко обио, да није нешто од почетка бомбардовања?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па нисам, нисам ни имао времена једино у пролазу кад смо пролазили иначе нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сте били незапослени, не разумем како нисте имали времена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када да ли је обилазио радњу, конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од почетка бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања, па од почетка бомбардовања је рекао шта је радио, он је возио. Није био незапослен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није сигуран, па зато га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, врло сигуран јер је на моје питање рекао да је био возач.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да вам кажем ја сам био ангажован и сматрао сам да сам ангажован, никакве друге обавезе нисам радио нити је имало за кога радити, то је било затворено, блиндирано тако рећи. Нема потребе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је та, опет Вас питам, та радња далеко од пицерије у Тржном центру?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па није далеко али није у Занатском центру та радња.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то метара?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам, релативно је близу, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико два, пет, седам?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Педесетак, стотинак метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 50-100 метара?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли постојао неки кризни штаб у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, неки огран је био, не знам тачно, то већ изилази из мојих сазнања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево зашто Вас то питам, Новица Јовановић је био командант Територијалне одбране, а за др Бобана Вуксановића сте рекли да је био командир позадинске службе, је ли то исто при Територијалној одбрани или је то неки други орган?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: При Територијалној одбрани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да је Новица Јовановић био надређен Бобану Вуксановићу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу постојали неки састанци дневни, јутарњи и не знам периодични људи који су руководили Територијалном одбраном?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па највероватније да јесу, није ту био само позадина, ту је било још служби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где се, где су се одржавали?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Новица је био главни, а испод њега су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су се одржавали ти састанци?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па у згради где смо ми били смештени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то у тој просторији или у некој другој просторији о којој сте Ви мало пре причали или нека друга?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па ја мислим ту, то је тај штаб био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи у једној тој просторији?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, што се тиче тог органа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел на тим састанцима, ко је све био присутан на тим састанцима? Кад су почињали, јел то сваки дан се зна у исто време или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви присуствовали, да ли сте Ви присуствовали састанцима?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не, не. Нисам ја имао потребе ту да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али шта они кажу Вама да изађете напоље па они имају састанак или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је возач.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али пошто сви ту им је канцеларија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте присуствовали, зато Вас питам да ли сте присуствовали?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Нисам, нисам, таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е а да ли знате ко је присуствовао тим састанцима?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не би могао ни то да вам кажем тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте Ви били док су били састанци у току?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Кажем Вам да ли сам био у згради, можда сам био обављао неке друге активности, нисам ја само Новицу возио, кажем Вам возио сам и санитар и друга возила, нисам конкретно био само задужен за Новицу, некад је возио и сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сува Река је мало место, знате ко Вам је командант, кажете Новица кога Ви возите. Бобан је један од важних људи у тој Територијалној одбрани, ко је још важан у тој Територијалној одбрани? Ето том логиком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам сад што значи ко је важан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким је Новица одржавао те састанке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде, о неким функцијама да ли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким је, ако значи то нису се њих двојица само састајали, него ко је још ту био важан и присуствовао тим састанцима?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам. Не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте први пут возили Новицу од кад сте добили то задужење?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Тешко питање, не бих могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате где сте га возили?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па кажем обилазили смо, мало ишли смо и за Призрен, ишли смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте само Вас двојица били у колима или је још неко био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па у зависности од потреба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Први пут па наредни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се, каже да се не сећа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, али.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се не стварно то је податак. Ишли смо некад и сами, некад су били и други са нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко је то са Вама још понекад ишао? Је ли био некад Бобан Вуксановић са Вама.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па пазите, ишао је и Бобан, ишао је и онај дечко што је погинуо, како се зваше не могу да се сетим, он је исто био неки од командира ту, не знам тачно шта је, не могу да се сетим шта је обављао, значи и он је ишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је некада извршен неки напад на зграду општине, односно зграду Територијалне одбране, па да би било потребе да Ви заузмете неке борбене положаје? Чули смо и таква сведочења.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Приговарам, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: На питање да ли је било неких напада на општину, уместо сведок да одговори тужилац наставља чули смо било је таквих сведочења, па молим Вас то треба директно да утиче на сведока да каже да било је напада. Па немојмо, и то тужилац, ја кажем ако је неко други нећу да се буним, али јавни тужилац такво питање поставља судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Стварно немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било напада на општину?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: На општину?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На општину, зграду Територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било напада?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: На зграду ја мислим да није било, али смо се измештали из других разлога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, јесте имали неки распоред да у случају напада ко заузме места код ког прозора, врата, горе, доле, јесте имали такав неки, је ли Вам је нешто познато о томе да је било ко имао неки распоред?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ја о томе не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви задужили неко оружје кад сте?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте имали од оружја?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па ја мислим аутоматуску пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу и остали?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па углавном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је био возач, значи возио је по тим путевима, да ли је приметио неки увиђај да је вршен у то време? Да је вршио неки, било ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте чули, видели да је био неки увиђај тих дана?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Нисам приметио.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је ишао тих дана Рештанским путем? Да ли је возио Јовановића или било кога негде?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Тих дана возио сам, али да ли сам Рештанским то се не сећам, ја мислим да нисам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате да ли је било неких спаљених кућа албанских? Неке радње да су опљачкане?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не, не бих могао да Вам дам прецизан одговор.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте то приметили?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја немам више.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте пре одласка напуштања Суве Реке, да сте чули неке гласине о догађају, па је ли можете да нам кажете шта сте чули?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па ништа конкретно ја сам то и у истрази рекао да то је пред крај било, да се нешто десило али ништа конкретно у том моменту нисмо ни ја и било ко други знао, нормално. Е онда кад смо дошли овамо из медија, онда смо сазнали.

НАТАША КАНДИЋ: А шта сте сазнали кад сте дошли?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па оно што смо чули на медијима да су нека убиства била.

НАТАША КАНДИЋ: Која убиства?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: У медијима што је тад не знам тачно о чему се ради, колико је у питању, људи у питању.

НАТАША КАНДИЋ: Па која убиства и где убиства? Шта сте то прочитали?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Нисам прочитао, то што су медији јавили.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте сазнали, па шта сте сазнали, шта сте чули?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Кажем Вам то што је у медијима да је, да су неки људи убијени у Занатском центру.

НАТАША КАНДИЋ: Који људи?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам тачно именично да вам то.

НАТАША КАНДИЋ: Ја Вас само питам оно што кажете чули сте преко медија, из медија, па то да нам поновите, опишете?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам 8 година. Не знам тачно да вам кажем у ком медију објављено и којим каналима тачно, само начуо сам, чуо сам у ствари оно што је било давано на медијима.

НАТАША КАНДИЋ: А кад је то било?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па било је после нашег изгнанства, значи после кад смо дошли овамо.

НАТАША КАНДИЋ: Па знате није баш било тад кад сте дошли у јуну, тада није баш било говора о Сувој Реци, па покушајте да се сетите када сте то чули и шта сте то чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може да се сети.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не могу, не могу, мислим то можда и годину дана прошло после тога, не знам није, конкретно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте Ви познавали некога из породице Бериша?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па породица Бериша је велика, јесам неког сигурно познавао.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли можете да се сетите кога?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па ја могу, ево, не знам сад да вам терате ме да се враћам уназад, то је мало теже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неко страдао од породеце Бериша а кога Ви знате?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам. Помиње се породица Бериша да је страдала, али ко је конкретно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли са неким од њих можда ишли у школу негде или фудбал, нешто?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Можда и јесам, али не знам имена, значи не знам тачно ко је погинуо да бих вам.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте чули те гласиде, јесте ли чули ко је то направио то што сте Ви чули? Ко ме се то приписивало у тим гласинама?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не, не знам, то је било, то су биле само тада гласине, још ништа то није, чули смо у медијима касније али није се баратало именима.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Нисам чуо, јесте Ви ожењени?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Јесам да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Је ли имате деце?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Имам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: У ово време, значи од 23. јануара, 24. јануара да ли сте Ви са децом и са женом некад шетали Рештанским путем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Марта да, 99.?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Јесам ли шетао?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да, да идете у шетњу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Нисам шетао ни за време рата ни пре рата тамо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А зашто нисте шетали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете мало да се испричате.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не, питање је зашто није шетао то је битно, а ово је било само са ким би шетао, морам неког да ставим да шета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, да.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па зато што тај део града није уопште био безбедан, то је део који се ослања више на села која су етничко чиста.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, а ја Вас сад питам на овај део пута од полиције сте шетали, од полиције па доле до Средње школе, до шта још има неки објекат доле, неко гробље ваљда има на средини?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па нисам шетао, није било време за шетњу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е па зато сад следеће питање, шта је за Вас центар Суве Реке и где сте Ви мало пре рекли да ништа није било?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Центар, па кад говоримо о центру то је мало место, мислим све је центар.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није центар од Дуља кад се иде одозго па до краја, колико има, па је ли ово центар што Вас питам?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Дуље?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, ово Рештански пут од полиције па доле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рештански пут?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Је ли то центар?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: То није центар, ајде да кажемо то није центар.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па зато кажем, значи за Вас то није центар?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретније сте поставили питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се ако ћемо тако, примедба, Рештански пут је дугачак неколико километара, на који део Рештанског пута мислите да је центар а на који део Рештанског пута мислите да није центар?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас немојте Ви да постављате питања уместо мене, ја сам рекао од полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, Рештански пут није центар, то је рекао.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Није.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Од полицијске станице па на доле, и то сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је далеко, мислим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћете Ви, ало тужиоче па немојте ми упадати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, сачекајте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не може, ја постављам питања, а он упада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и Ви упадате исто. Молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не, али ја постављам питања, он сад одједном наставља да поставља питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он ставља приговор, према томе сачекајте да чујемо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Није приговор, он питања сад почео да поставља. Судија па немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питање, приговор.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Питање је почео да поставља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим само да питање буде прецизно да би сведок могао прецизно да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу поставити питање. Тај Рештански пут колико је дугачак, то је све Сува Река, а колико је дугачак тај Рештански пут?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па дугачак је километар, два, три, али није центар да, не може се говорити о Рештанском путу као о центру.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас господину Јовановићу питам Вас по други пут и мало пре сам Вас питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да плашите тако сведока, молим Вас полако.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па не плашим га, ја сам питао од полицијске станице, па Рештанским путем низ брдо да ли сте шетали са фамилијом и да ли је то центар Суве Реке, то ми реците, ништа не питам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То су два питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите на прво питање.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Шетао нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, друго.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: А друго.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Од полицијске станице па Рештански пут, је ли то центар Суве Реке за Вас?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Није никако центар.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Хвала то сам.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Рекао сам да уопште Рештански пут уопште није центар, значи да ли је од полицијске или уопште се не ради о центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите. Адв. Фолић. Ви ћете мало.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да мењам колегу. (бранилац Петковић Мирослава) Господине Јовановићу рекли сте да сте имали униформу кад сте се јавили у време бомбардовања у ТО ја колико сам схватио, је ли тако?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Јесте униформу дужили пре почетка бомбардовања или сте је задужили кад сте се јавили тамо?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па ја сам је задужио кад сам се јавио.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Јесте имали комплетну униформу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па јесам.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Зорана Петковића познајете?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Шта је радио пре бомбардовања?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Радио је приватно не знам, био је возач, возио је негде не знам тачно.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А реците ми да ли знате пре него што је преузео бензинску пумпу шта је радио, значи у том периоду почетак бомбардовања, бомбардовање?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па после са почетком бомбардовања, значи био је ангажован колико сам га ја успео видети, био је ангажован?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Где?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па при тој Цивилној заштити, а пре тога приватно шта је радио, где је ко био.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А реците ми у Цивилној заштити шта је радио?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Кажем ја, виђао сам га да је пар пута возио, конкретно шта је било задужење његово.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Шта је имао на себи од гардеробе у то време, да ли је имао комплетну униформу или некомплетну?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не бих могао прецизно да Вам одговорим?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Реците Ви Петковић Мирослава познајете?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Шта је он био у СУП-у?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Полицајац.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Редован или у резервном саставу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам да ли се запошљавао, да ли је био у резервном то не знам тачно.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А пре бомбардовања да ли знате где је радио?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, радио је у Фонду за здравствено осигурање, нисам сигуран.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли знате шта је имао од униформе на себи у време бомбардовања? Да ли сте га виђали уопште?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се, не знам.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од бранилаца има питања? Нема. Изволите. Опт. Чукарић.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан господине Јовановићу.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Добар дан.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Када сте почели да радите на бензинску пумпу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па рекао сам негде половином априла.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Од кога сте преузели пумпу да радите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сам га ја питала.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли се сећате од кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам, питан је.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Рекао сам од господина Зорана.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли си наплаћивао гориво које си точио на бензинској пумпи?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да ли се наплаћивало?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па нормално да се наплаћивало.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро. Да ли на бензинској пумпи кад си радио била је торбица коју су радници користили за наплаћивање? Кожна торбица и то, коју су користили?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Нисам сигуран, требала би да је била.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ако си наплаћивао, онда требало би да користиш торбицу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Добро, то је било ванредно стање, није то било, нису биле колоне.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро, да ли се сећате да је торбица била на бензинску пумпу, радници који су користили, не мора да си је ти користио?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Претпостављам да је била.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Колико торбица је било, једна, пет, десет, петнаест?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Рекли сте једна, претпостављате, колико је по Вама торбица било?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не бих могао да дам одговор.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: На питање председавајуће да ли знате Чукарића, рекли сте не, а да ли знате, да ли сте чули за надимак Јајце рекли сте чули сте, од кога сте чули?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не знаш, а могу да Вам помогнем.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Пробајте.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да нисте којим случајем пошто, је ли познајете Нишавић Милована?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Познајем.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Јесте са њиме радили за време рата?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Радио јесам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Али да ли сам од њега чуо.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да нисте можда од њега којим случајем чули за тај надимак Јајце?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли сте могли да приметите, пошто сте радили са Нишавић Милована, у току рата да је он носио неку пиратску мараму на главу, пошто сте се дружили заједно?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ми се нисмо дружили, нити смо заједно радили, једноставно смо свако је радио свој део посла.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да ли је носио мараму.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Пиратску мараму око главе, браду и тако нешто?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли смо се ја и ти икад упознали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна Вас.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па како је онда чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не знам од кога чуо, а чуо сам, то би било оно чуло не виђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је чуо за надимак Јајце, али не зна за Вас.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не, не конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Само моменат. Кома сте предали бензинску пумпу?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Никома.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Никома?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па буквално никоме.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А од кога сте примили и то не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По који пут, по који пут.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Примио сам од Зорана Петковића.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А да ли сте чули за Чукарић Сашу, полицајац који је радио у Сувој Реци, играо је и фудбал?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не, кад би га видео можда овако, али не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А да ли сте чули?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли има још неко питања? Оптужени, изволите Петковић Зоран.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добар дан. Реци ми ко је био Станисављевић Зоран, да ли знаш и где је радио?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, Зоран је радио, да то је била то се тако звало штаб за везу неки, не знам тачно шта.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ко је био начелник Војног одсека, Министарства народне одбране?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, био је Зоран, он је био да тачно, био је да ли се звао начелник или како већ, не знам, али је био надлежан.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Шеф?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, био је главни.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ко је возио Станисављевића?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Он је некад возио и сам, ја мислим да сте ви заједно били у том штабу.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете тише мало, молим вас.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ко је возио господина Станисављевића у време од 24. значи од почетка рата?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам, он је друга служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли имао возача? Не знате да ли је имао возача. Да ли сте имали прилике, пошто кажете виђали сте га да је и сам возио, а да ли сте имали прилике да видите ко га је возио?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Виђао сам га и да је сам возио, можда је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не зна.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Реци ми Станисављевић и Драгољуб Петковић, јесу имали два различита места у том Војном одсеку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић који?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Драгољуб?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Како мислите да ли су имали два различита места?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да? Да ти помогнем, Драгољуб Петковић је био шеф цивилне заштите из Поповљана, Мовљана?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, да, знам о коме се ради, знам да је и он ту нешто радио, а сад да ли су били.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: А Станисављевић је био начелник или шеф Министарства народне одбране?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Тачно, то стоји.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: А Манекен је водио Територијалну одбрану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то је рекао.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Сасвим други орган, да.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Коме је Манекен своје извештаје подносио, о раду Територијалне одбране?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Новица је био везан за Призрен, он није.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Значи Божидару Делићу је подносио извештај?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да, да, њему или коме већ.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Тако кажи бато, изјасни се.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ниси ме питао.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Дуго година си био, у ствари задњих година си био директор Ауто мото друштва у Сувој Реци, је ли тако?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Јесте, кад си примио пумпу од мене?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па негде априла.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добро, реци ми јесам ја био присутан том приликом примопредаје пумпе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте слушали.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Моменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас. Он је рекао да сте били присутни. Онда сам ја предочила да Ви нисте ни потписали да сте били ухапшени у то време, говорио је о томе.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Јеси ти примио кључеве од пумпе од мене?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам кључеви, знам да си ти био ту. Сад не могу да се сетим 8 година је тачно кључева и.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добро, нема везе, ја знам да нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је. Молим Вас па немојте понављати.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Реци ми, пошто си одрастао у Сувој Реци и знамо се, знам те ко клинца, живели смо у тој згради где је тата покојни живео, после си живео доле колико се сећам код Балканске зграде, да ли си ме икад видео у било којој униформи полицијској, војној или било којој?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А какве везе има, извињавам се, то што су живели у истој згради, кад су одрасли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па познаје га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, одрасли у истој згради, па.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па није, али да ли ме икада видео у било којој униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Као дете да га је видео у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што га познаје, зна га, тако сам схватила. Тако сам га схватила.

Господине Ђурђићу.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да знам, знам Зорана, тачно живео је близу мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га икада виђали у униформи, ево то је питање?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не, никад га нисам видео у униформи.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Још нешто ћу да те питам, али не знам можда је непријатно, је ли ти брат Југослав жив?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Јесте, хвала богу.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја сам чуо друго, иако сам овде. То је господин, брат Јовановић Југогослав кога Крстић Мирко спомиње у изјави оној кад је рекао да је улетео у Војни одсек узрујан и рекао да је погинуо Јашар, то је његов брат, тако да можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите поставите питање.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не, хтео сам само да га питам да ли му је брат жив да би вама помогао у случају онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где он станује, где он живи.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Е па питаћете њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да одговорим где станује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, реците.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Овде у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду је, на којој адреси?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Где сам и ја.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Где је био ангажован твој брат Југослав?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Он је био ангажован горе код Анђелковића Векослава.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: У систему везе?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: У систему везе да, тачно систем веза.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Значи то је код Зорна Станисављевића, јер Зоран Станисављевић је држао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви све говорите, па немојте тако Ви постављате и одговарате. Поставите питање па одговорите, само што зна.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ништа више, само ме интересовало где му је брат био.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Да вам кажем, ја не знам могу да погрешим тачно службе, али имена могу тачно да спојим где је ко с ким радио, али не знам те службе, мало заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, толико, значи само ме интересовало где је био ангажован брат његов, толико сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија ја се извињавам, хтео би да се надовежем у вези примопредаје пумпе, да ли су били чланови комисије при примопредаји пумпе, да ли се сећа тога? Пошто су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас. Молим Вас не можете тако да разговарате. Наставите.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Само сведок нека нам каже пошто постоји записник о примопредаји пумпе, да ли су чланови комисије били кад је извршена примопредаја пумпе? Али није нам рекао, рекао је да постоје потписи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, да постоје потписи, то је тачно, да ли су били присутни?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Чланови комисије, да ли се сећа?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да се сећам али то су лица која су доступна, ја мислим да су били. Оно мерили смо и све смо бројали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само чега се Ви сећате, па Ви сте рекли за Петковић Зорана да је био присутан. Добро, па то је његово сећање.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Добро, па ја питам ако се сећа нормално нисам ништа. Само нека нам каже сведок судија још мислим да би требало да решимо, рекао је да је Петковић Зоран био ангажован као возач у време бомбардовања, да ли се сећа шта је возио и кога је возио, од возила значи шта је возио, шта је дужио?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам шта је дужио, возио је не знам тачно које, шта је било у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А кога је возио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инсистирамо на нечемо што он је и претходно рекао да не зна, то су две одвојене, два одвојена одсека тако је рекао не зна. Да ли има још питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево везано за ово што је окр. Чукарић питао, да ли је са својим братом Југославом некада причао како је рекао о господину Јашару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Петковић Зоран питао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, Петковић Зоран.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не, нисам никад причао око тога ништа, никад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте осим оног «Пежоа 306» возили и неке мање камиончиће, па сте нам рекли да сте некад превозили и рањене за Призрен?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не камионом, него санитаром.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Санитаром, е шта сте превозили тим камиончићима и где?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Возили смо према Призрену и возили смо и оружје мислим да ли треба то сад да одговарам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти камиони?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: То су били цивилни који су, «Застава» је мислим била она «Застава».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: То је било «Метохија вино» ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте нека тела превозили?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Чегга?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тела, лешеве?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Тела, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не. И да онда разјаснимо само, кад кажете полицијска станица, је ли то по Вама центар или обод Суве Реке или?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па горе на улазу, значи није центар, више је обод.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ту било сукоба око полицијске станице?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Не знам да ли је било сукоба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули некада да је?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Чула се пуцњава у том горњем делу, али да ли је ту било, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је Рештански пут далеко од полицијске станице?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Па сами сте рекли да је дугачак, сад не знам који део.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па тај ту.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Значи он почиње ваљда одозго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да он почиње од полицијске станице?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Или завршава, да почиње тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ништа. Добро Ви сте из Београда, трошкове немате никакве је ли тако. Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК СЛАВОМИР ЈОВАНОВИЋ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овим бисмо завршили. Да ли сте сагласни да прочитамо исказ сведока Шапић Јаблана обзиром да се налази на непознатој адреси, да је у Чикагу. Добро.

На сагласан предлог странака суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се прочита исказ сведока Шапић Јаблана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би замолила мог стручног сарадника Росанду, да нам прочита.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па да констатујемо.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па да констатујемо, шта ће нам читати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сагласни са тим? Добро.

Констатује се да је прочитан записник о саслушању сведока Шапић Јаблана сачињен дана 10.01.2006. године.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Судија, чини ми се да опт. Репановић се нешто јавља па пре него што прекинете да видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Госпођо судија и поштовано веће, јуче је господин Петровић Милан сведочио и поред осталог ја ћу ипак морати то да кажем данас, поред осталог је било у питању леш у Занатском центру који сам ја видео, јуче су овде неке тврдње биле да ја тада када сам давао моју одбрану, а нисам спомињао тај леш да је требало да се изврши увиђај и тог леша. Па је јуче господин Петровић говорио како није вршен увиђај тамо где је склоњен леш и то. Ја сам само хтео данас да кажем да је то у мојој изјави од 03.10.2006. године, када сам давао своју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно је однесен леш, то сте рекли.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: На страници 81, 82 и 83, години, у разговору са тужиоцем и са вама детаљно објанио, нећу сад да читам то само хтео сам то да вам предочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То стоји.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Друго, још једно да искористим прилику када је у питању изјава Ђокић Горана од 12.01.2007. која је дата исто овде у овој судници. Ђокић Горан говори да су напустили полицијску станицу због најављених ваздушних опасности и поново се враћали у полицијској станици, и да су они бежали у правцу Приштине у некој од кућа. Значи у правцу Приштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чини ми се преко пута да је рекао.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Преко пута у правцу Приштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То је на страници 10, 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сад то спомињете у овом моменту.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То спомињем значи да није била дислокација полицијске станице, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, немојте понављати.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То је напуштање полицијске станице и враћање у полицијску станицу, тако да се не сматра да је то дислокација полицијске станице у тим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ето то је моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Ја сам мислила да имате неки приговор или нешто везано за овог сведока. Добро. Хоћете и Ви нешто да кажете? Не.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставља:

17.01.2008. године, са почетком у 09,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су примили позиве.

Записничар

Председник већа-судија